281. Kí e sì páyàa ojó kan tí wọn yóò dá yín padà sí òdò Allaahu, léyìn náà, wọn yóò san èsan işé ti olúkúlùkù fún un ní èkún-réré, àti pé wọn kò níí şe àbòsí fún won.

282. Èyin tí e gba (Allaahu) gbó, nígbà tí e bá je gbèsè títí di àkokò kan pàtó, kí e kọ ó (gbèsè náà) sílè. Àti pé kí akòwé tí ó máa kọ ó fún yín ní láti kọ ó sílè pèlúu síse dógbadógba, béè sì ni akòwé kò gbodò kò látí kọ ó gégé bí Allaahu tí fi mò ó. Kí akòwé ko ó, sùgbón eni tí ó je gbésè ni kí ó so ohun tí akòwé máa ko sílè, kí ó sì páyàa Allaahu Olúwaa rè, kí ó má sì se dín ohun kóhun kù nínú un rè. Súgbón bí eni tí ó je gbèsè náà bá jé aláilóye tàbí aláilágbára tàbí kò lágbára láti pe ohun tí akòwe máa ko sílè, kí olùgbòwóo rè pè é pèlúu síse dógba dógba, kí e sì fi àwon okùnrin méjì nínú un yín jérìí síi; sùgbón bí e kò bá rí okùnrin méjì, e wá okùnrin kan àti obìnrin méjì tí e bá fé kí wón jé elérií. Bí enì kan nínú un àwon obìnrin méjèèjì bá sìnà (tàbí gbàgbé) kí enì kejì ràn an létí. Kí àwon elérìí má sì se kò láti jệrìí nígbà tí wón bá pè wón. E má sì se káàárè láti ko ó sílè; gbèsè náà ì báà kéré tàbí kí ó pò, kí e sì kọ àkosílè àkokò tí e ó san gbèsè náà padà. Èyí ni ònà tí ó se déédé jùlo lódòo Allaahu tí ó sì fi esè rinlè fún èrí-jíjé, tí kò ní jé kí e se iyèméjì, àyàfi bí ó bá jé ojà títà tí ó wà nílè tí e ń se ní àtowódówó láàrín araa yín, kò sí èsè fún yín bí e kò bá kọ ó sílè. E máa pe elérìí bí e bá ń ta ojà fún araa yín. E má sì se kó ìpalára bá akòwé tàbí elérií. Bí e bà sì se béè, dájúdájú ìwàkiwà ni e hù yen. E sì páyàa Allaahu. Allaahu yóó sì máa fi ìmò mò yín. Àti pé Allaahu ni Olùní-ìmò jùlo nípaa ohun gbogbo.

وَٱتَّقُواْ يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى ٱللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيْنِ إِلَىٰ أَجَل مُّسَمَّى فَٱكْتُبُوهُ ۚ وَلۡيَكۡتُب بَيّنَكُمۡ كَاتِبُ بِٱلْعَدْلِ ۚ وَلَا يَأْبَ كَاتِبُ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ ٱللَّهُ ۚ فَلۡيَكۡتُبُ وَلَيُمۡلِل ٱلَّذِي عَلَيۡهِ ٱلْحَقُّ وَلْيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْعًا ۚ فَإِن كَانَ ٱلَّذِي عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَن يُمِلَّ هُوَ فَلَيْمَلِلْ وَلِيُّهُ مِالْعَدْلِ وَٱسۡتَشۡهِدُوا شَهِيدَيۡنِ مِن رِّجَالِكُمۡ ۖ فَإِن لَمۡ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلُ وَٱمْرَأَتَانِ مِمَّنِ تَرْضَوْنَ مِنَ ٱلشُّهَدَآءِ أَن تَضِلَّ إحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إحْدَاهُمَا ٱلْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْبَ ٱلشُّهَدَآءُ إِذَا مَا دُعُوا ۚ وَلَا تَسْغَمُواْ أَن تَكْتُبُوهُ صَغيرًا أَوْ كَبيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ـ ۖ ذَالِكُمْ أَقْسَطُ عِندَ ٱللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَدَة وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوٓا اللَّهِ أَن تَكُونَ تِجَرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوٓا إِذَا تَبَايَعۡتُم ۚ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبُ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِن تَفْعَلُواْ فَإِنَّهُۥ فُسُوقٌ بِكُمۡ ۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ۗ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلِيمُ